

maatte kunne komme til det samme Resultat, som i sin Tid var gjort gjældende af Finantsministeriet. Revisionen har derved været af en anden Mening, og Udvalget har, saavidt jeg skjønner, sluttet sig til de af den gjorte Indvendinger. Der er nu Udskilligt i, hvad der fra Revisionens Side er bemærket ligeoverfor den Besvarelse, der til Antegningerne var gjort af Finantsministeriet, hvortil jeg ogsaa ganske kan slutte mig. Det er saaledes vist, at det er det hele Beløb, som en Embedsmand er i Besiddelse af, naar han beklæder forskellige Embeder, der under Et maa komme i Betragtning ved en eventuel Pensionering; ligesom der endvidere er flere andre Sætninger, der anføres imod, hvad der var fremkommet fra Finantsministeriet, som jeg troer ere utvivlsomme; — men hvad der efter min Mening er Feilen, er, at Revisionen sammenblander Begrebet Bartpenge med Begrebet Pension paa en, efter min Mening, uheldig Maade. Jeg skal forsøge at godtgjøre dette. Pensionsloven siger bestemt, at Pensionen ikke maa overstige et Beløb af 3000 Rd. Dette er et af de mange usiagtige Udtryk, Pensionsloven bruger; thi der burde jo i Henhold til Grundlovens udtryffelige Bestemmelse om Dommernes Pensionering være tilføjet: „forfaavidt denne Regel ikke kommer i Strid med hvad der i Grundloven er bestemt om, at Dommernes ved deres Afstedigelse skulle beholde deres fulde Indtægter.“ Derimod siger Pensionsloven ikke noget om, hvor store Bartpenge en Embedsmand kan oppebære, og det maa altsaa beroe paa Bestemmelsen i § 3, hvor Bartpengebeløbet omhandles. Naar en Embedsmand har haft 6000 Rd. i Gage, og hans Embede bliver indtaget, forekommer det mig utvivlsomt, at han har Ret til at beholde 4000 Rd. i Bartpenge i den i Loven fastsatte Tid af 5 Aar, og først efter dette Tidsrum, naar han ikke er indtrådt i anden Embedsstilling, vil Pensionslovens Maximum komme til at ytre sin Virkning paa ham, da han saa skal have Bartpengene omsatte til Pension og altsaa maa gaae ned til 3000 Rd. Men det Samme vil gjøre sig gjældende, naar en Embedsmand er eller har været i Besiddelse af flere Embeder, der kan da Intet være til Hinder for, at det

samlende Beløb af Pension og Gage, eller af Pension og Bartpenge gaaer op over 3000 Rd., naar blot ikke selve Pensionens Beløb overstiger denne Sum, er der iagttaget Alt hvad Pensionsloven fordrer. Hvis altsaa en Embedsmand affædiges fra et af sine Embeder, og fra dette Embede erholder en Pension indensfor de 3000 Rd., er der Intet til Hinder for, at han ved Siden deraf kan fungere i et andet Embede, der giver ham en Gage, som, lagt til Pensionen, overstiger 3000 Rd., ligesom der heller ikke er Noget til Hinder for, at han, naar dette Embede senere inddrages, da i de i Loven bestemte 5 Aar oppebærer Bartpenge, som, lagte til Pensionen, overstige 3000 Rd.; først ved Udgangen af de 5 Aar kommer Pensionslovens Bestemmelse til Anvendelse, og ved den definitive Regulering af Indtægten bliver da dette Maximum at iagttage. Nu var det for vedkommende Embedsmand just dette, der var Tilfældet. Han stod med 3000 Rd. Pension og havde tillige et Embede, der gav 300 Rd. Indtægt, herfor var ikke Noget til Hinder. Nu inddrages dette Embede, og han har da Ret til i 5 Aar af Embedet at beholde de lovhjemlede Bartpenge, og det kan ikke gjøre Noget til Sagen, at han i Forveien havde 3000 Rd. Først efter de 5 Aar kommer dette Spørgsmaal frem. Der er vel i Revisionens Beretning gjort opmærksom paa, at der for hans Vedkommende ikke var nogen Grund til at vente, at Staten senere skulde ansætte ham igjen, og at det altsaa forfaavidt kunde synes mindre hensigtsmæssigt at give ham Bartpenge; men en saadan Adskillelse mellem de Embedsmand, der, naar Embedet inddrages, skulde tillægges Bartpenge, fordi man ansaae det sandsynligt, at de senere kunde blive ansatte i en anden Embedsstilling, og de Embedsmand, som ikke skulde tillægges Bartpenge, fordi der ikke var en saadan Sandsynlighed tilstede, gjør Pensionsloven ikke, og der er altsaa ingen Hjemmel for Administrationen til at tage sliige Hensyn. Pensionsloven udtrykker sig ubetinget, idet den siger, at Enhver, hvis Embede inddrages, har Ret til i 5 Aar at beholde Bartpenge. Jeg formener altsaa, at for den nævnte Embedsmands Vedkommende kunde man blive staaende ved Finantsministeriets Forklaring,